

ע"פ 5631/18 - פלוני נגד מדינת ישראל, פלונית

בבית המשפט העליון
ע"פ 5631/18

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נ ג ד

המשיבות: 1. מדינת ישראל
2. פלונית

בקשה לעיכוב ביצוע הפקדת פיצויים

בשם המבקש: עו"ד עידית רייכרט
בשם המשיבות: עו"ד נילי פינקלשטיין

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצוי על סך 80,000 ₪ שנפסק נגד המבקש כחלק מגזר הדין בתפ"ח 22562-05-17 בבית המשפט המחוזי בחיפה. בד בבד עם הגשת הבקשה, הגיש המבקש ערעור על גזר הדין, אשר נסב על חומרת עונש המאסר, ועל גובה הפיצוי שהושת עליו.

1. המבקש הורשע על סמך הודאתו בשורה של עבירות מין בשתי קטינות. בית משפט קמא גזר על המבקש עונש של 7 שנות מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ו-80,000 ₪ פיצויים לטובת המתלוננות (60,000 ₪ למתלוננת אחת, ו-20,000 ₪ למתלוננת השנייה). נוסף לאלה נגזרו על המבקש עונשי מאסר על תנאי.

3. כידוע, בקשה לעיכוב ביצוע תשלום פיצויים שנפסקו כחלק מהליך פלילי נבחנת באמצעות אמות המידה הנהוגות בהליך האזרחי, קרי, סיכויי הערעור ומאזן הנוחות (רע"פ 2976/01 אסף נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(3) 418 (2002)); ע"פ 8630/16 אלמראוין נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.2.2017)). הבקשה שלפני מעלה נימוקים לעניין סיכויי הערעור בלבד. לאחר שעיינתי בגזר הדין ובטענות הצדדים בבקשה, נחה דעתי כי אין כל הצדקה לעכב את תשלום הפיצויים, ואין בטענות לסיכויי הערעור, הנסבים על

חומרת העונש ועל גובה הפיצויים, כדי להטות את הכף לעיכוב תשלום הפיצויים. משכך, דין הבקשה להידחות.

4. מעיון בגזר הדין אף עולה כי הנאשם קיבל על עצמו לפצות את המתלוננות וזאת על אף "שהפרוטה אינה מצויה כיום בכיסו" (עמ' 12 לגזר הדין, בפסקה 42). מכל מקום, ככל שפנייתו של המבקש נובעת מהיעדר יכולת כלכלית, הדרך פתוחה לו לפנות למרכז לגביית קנסות, המוסמך לפרוס או לדחות תשלום חוב.

5. לבסוף, אך לא בשולי הדברים, בדיון טענה המדינה כי משלא צורפה מתלוננת ב' כמשיבה לבקשה לעיכוב ביצוע – דין הבקשה ככל שהיא מתייחסת אליה (חויב בפיצוי בסך ₪ 20,000), להידחות אף מטעם זה (השוו לע"פ 8714/17 טגנה נ' מדינת ישראל (15.6.2018)).

6. סוף דבר – הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב באלול התשע"ח (23.8.2018).

ש ו פ ט